

שבת
 שלום

פרשת נח

"וישלח את הע' רב ויצא יצ' א' ושוב.. וישלח את היונה.. ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה..".
 (בראשית ח', ז'-ט').

העורב והיונה מייצגים שני 'טיפוסים' ושתי גישות חיים.

'טיפוס העורב', אינו מחובר למקום מגוריו, אלא רואה בו פתרון טכני זמני. עם שינוי הנסיבות, ישוב על עקבותיו ויחפש לו מקום אחר: "יצ' א' ושוב".

'טיפוס היונה', מחפש חיבור למקום מגוריו, כך שימצא בו "מנוח" לנפשו, ולאחר שישתקע בו לא יביט לאחור: "..ולא יספה שוב אליו עוד" (י"ב).

(עיון בפרשת השבוע)

ליל שני - ז' בחשון בערבית, מתחילין לאמר "טל ומטר".

(לוח ארץ ישראל-הרב טוקצינסקי)

לאחר ערבית: הלכה אקטואלית. שיעור פרשת השבוע: יואב ברזלי

ימי החול		שבת פרשת נח	
05:13←05:09	זמן תפילין / טלית	16:30	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	16:40	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	שיעור הלכה אקטואלית	
08:20	שחרית ג' (בביה"ס)	06:45	שחרית א'
08:45←08:43	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
13:15	מנחה א' (בחד"א)	16:30	מנחה 12:30, 13:30
16:35	מנחה וערבית	14:15	מנחה (בני-עקיבא)
16:45←16:49	שקיעה	16:10	לימוד "מדור לדור"
20:10	ערבית	17:25	צאת השבת

?

כל ילד שמכיר את סיפור המבול, ידע מיד לומר שהקשת נוצרה לאחר המבול, ובאמצעותה הקב"ה מזכיר לנו, בני האדם, את בריתו שלא יחריב שוב את הארץ. קריאה זו היא למעשה קריאה לשוב ולבחון את מעשינו ואת דרכינו, כי לכאורה היינו ראויים להביא מבול על הארץ בשל חטאינו, והקשת קוראת לנו לתיקון ולתשובה.

לעומת זאת, אדם מודרני בעל השכלה מדעית בסיסית ידע לומר שהקשת היא תופעה אופטית שנוצרת משבירה של אור השמש בטיפות המים. לא זו בלבד, אנו יכולים לשחזר בקלות רבה את היווצרות הקשת במעבדה (ואף בבית), וגם יודעים את הסיבות לה, שהפכו לאבן יסוד בכל מה שאנו יודעים על אור ועל אופטיקה.

סיפור הקשת בפרשת נוח הוא אפוא **סיפור אֶטְיוֹלוֹגִי**. אטיולוגיה היא חקר הסיבות לתופעות בעולם, וסיפור אטיולוגי הוא סיפור שאחת ממטרותיו היא להסביר תופעות טבעיות ואחרות. דוגמה נוספת לסיפור אטיולוגי בתורה היא סיפור סדום, שמסביר מדוע כל אזור סדום הוא ארץ מלחה וחרבה; ודוגמות רבות נוספות מפוזרות על פני המקרא כולו, בסיפורי חז"ל ובסיפורי העמים. בסיפור שלנו, ההסבר שניתן לקשת הוא אות הברית שה' לא יביא מבול על הארץ, והסיבה לקשור בין המבול לקשת ברורה, שהרי הקשת נראית בשמים דווקא לאחר גשם.

אך מה זה אומר לנו? מה עלינו לעשות עם הסיפור האטיולוגי, אם אנחנו יודעים שההסבר שהוא נותן לתופעת הקשת איננו "אמתי", במובן המדעי של המילה? אפשר לפטור את השאלה בטענה ש"התורה איננה ספר מדע". זה כמובן נכון, אך דומני שאמירה זו איננה מספקת. הרי עבור יהודים לאורך דורות רבים, היה זה ההסבר לתופעת הקשת. ואילו אנחנו, המודעים להסבר המדעי, עומדים עם שני הסברים, האחד הוא ההסבר המדעי המוכח, והשני הוא ההסבר של תורתנו – ואיננו מעוניינים לוותר על אף אחד משניהם!

נראה לי שיש להסתכל על העניין משני כיוונים – הראשון הוא היסטורי, כלומר מה הייתה מטרת הסיפור בתחילה, והשני הוא מה המשמעות שלו עבורנו היום.

ברמת היווצרות הסיפור, עלינו לזכור שדיברה תורה לבני אדם, וקהל היעד הראשוני של התורה הוא הדור שקיבל אותה. לכן, אם הייתה התורה כותבת כי האור הלבן מכיל את כל ספקטרום הצבעים, וכאשר הוא נתקל בצורת מנסרה או בטיפות מים, הוא נשבר ומתפצל לצבעי האור השונים המרכיבים אותו – אם הייתה התורה כותבת כך, היה זה חסר משמעות לחלוטין עבור דור מקבלי התורה (וגם עבור דורות רבים אחר כך). לכן התורה מציעה סיפור אחר מדוע נוצרה הקשת, סיפור שיהיה מובן ויוכל להתקבל בפני ציבור השומעים המקורי שלה, ולמעשה מנצלת את תופעת הטבע החריגה והמסקרנת ומלמדת באמצעותה מסר ערכי ומוסרי.

ואילו אנו – אנו יודעים את הסיבה המדעית להיווצרות הקשת, והיא סיבה מרתקת ללא ספק, שגורמת לנו להתפעל מיפי הבריאה ומשכלוליה, ואף מאפשרת לנו לנצל אותה לצרכים טכנולוגיים ואחרים. עם זאת, הקשת נושאת בחובה גם את המטען הערכי שנטעה בו התורה ושתוקפו אינו פג, והיא מזמינה אותנו לראות בה קריאה לתיקון המעשים, לא כהסבר מדעי אלא מבחירה ערכית. כך יכולים לדור בכפיפה אחת שני ההסברים לקשת – זה שהעניקה לה התורה וזה שתיאר המדע. ובחורף, כשתיראנה קשתות בשמינו, נוכל להרים אליהן את הראש בהתפעלות וללא פחד, וכשנברך "זוכר הברית", נוכל להרהר גם בהתפעלות ב"עושה מעשה בראשית".

ביום רביעי שעבר – יצאנו למרוץ סעד הרביעי, בחולצות אדומות אחידות ובשישה מקצים שונים: "איש על מחנהו ואיש על דגלו", המדריכים את המשתתפים באמצעות סימוני הדרך - אדום, צהוב, לבן וכחול. נציין לשבח את הארגון המושלם, את מספר המשתתפים הגדול ואת רוח הספורט שאיחדה בין כל חברי הקהילה - מתינוק ועד ותיק. ובכן, מה הוא סוד ההצלחה??...

נראה שהקסם מצוי **במרווח הנכון שבין אחדות לאחידות!** ההפך מכוונתם של בוני המגדל ששפתם נבללה והם הופצו לכל עבר, עליהם נאמר: "ויהיו כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים" (בראשית י"א, א').

בליל שבת – עמד הרב ארי בשיעור שלאחר ערבית, על שמירת המרווח הנכון שבין ההלכה הפסוקה לבין מנהג המקום. נקודת המוצא לשיעור היתה המנהג לומר בקדושה של שמחת תורה "כתר" בנוסח ספרד. ומדוע דווקא בשמחת תורה? ההסבר הרשמי הוא שמדובר בהדגשת כבודו של "כתר התורה המונח עומד ומוכן לכל ישראל". כתר התורה, נמצא על פי דברי הרמב"ם במדרגה הגבוהה ביותר, מעל לכתר המלכות ואף מעל לכתר הכהונה. נוסח הקדושה הודפס מראש, חולק למתפללים קודם מוסף ונציין שהמנהג - פטנט שמור רק לקהילת קיבוץ סעד. אלא מאי? גם כאן נשמעה ביקורת על חריגה מהמסורת ועמידה על כך שתהיה אחידות בנוסח הקדושה על פי נוסח אשכנזי כמקובל. במהלך השיעור העלה הרב מקרים נוספים המצביעים על כך שכוחם של מנהג המקום ורגשות האדם מקבלים יחס מועדף ואפילו במקרים בהם הם אינם עולים בקנה אחד עם ההלכה הצרופה. אם כן, נמשיך גם בשנים הבאות לומר "כתר" במוסף של שמחת תורה. עד כאן ההסברים הרשמיים ל'תעלומת הכתר'.

מערכת עלים לא הסתפקה בהסברים הרשמיים ופנתה לברר אצל כותבי העיתים, מה באמת אירע בימים ההם, ומהי הסיבה האמתית לזגזוג שבין אשכנזי לספרדי?... בריאיון בלעדי עם אחד מהוותיקים, מסתבר שבנוסף לסיבה הרשמית וכבודה של התורה, היו צעירים (דאז...) שביקשו לזעזע מעט את המבוגרים מהם הדבקים בקנאות בנוסח אשכנזי ומצאו את שמחת תורה – לאחר השתייה והריקודים, כמועד המתאים ביותר לכך. מאז, המנהג תפס אחיזה, השתרש בקהילתנו וקיבל הסבר מפולפל המניח את הדעת. קצת פחות אחידות – הרבה יותר אחדות!

בשבת – אחה"צ, חגגנו את מסיבת החתנים שהחלה בסעודה שלישית קהילתית מיוחדת במינה, עם עשרות מינים ותתי מינים של דגים, בשלל צורות ורמות של כיבוש והמלחה. לאחר מכן, התיישבנו במעגל ועסקנו בענייני הרוח ובכל אותה העת נישא בחלל האוויר, ריח המלוח. הרב ארי ציין לזכותם של משפחות החתנים את היותם מתנדבים פעילים למען הציבור, דבר שממש אינו מובן מאליו בימינו ובמחוזותינו. חגית לנדסמן נשאה דברים מרגשים בשם משפחתה – חתני בראשית, וכאשתו של האחראי על ההשקיה בגד"ש, התמקדה בקשר שבין התורה למים. (קיצור דבריה מובא בהמשך). אחריה עלה יוסי גרינפלד ונשא דברים היוצאים מן הלב בשם משפחתו - חתני התורה. לקינות, ציין יוסי כי האות האחרונה בתורה והאות הראשונה משלימות יחד את המילה לב. כשם שהלב אינו מפסיק לפעום אפילו לרגע, כך לימוד התורה אינו מפסיק לרגע. אנו מסיימים את קריאת התורה ומיד מתחילים לקרוא בה מחדש.

ביום שני – החל החוג לערבית מדוברת את פעילותו במועדון. מעביר החוג עו"ד חליל אלצאנע מהיישוב לקייה, שקיבל את תלמידיו במאור פנים ובחיוך, בָּלַל את שפתם והחל משוחח עמם בטבעיות בערבית שוטפת. בלית ברירה קפצו כולם למים הסוערים והחלו מדברים לפתע "שפה אחת ודברים אחדים"...

אחרי החגים יתחדש הכל

חודש החגים שהיה השנה צפוף במיוחד הסתיים בטוב וכולנו עם הפנים לשגרת החורף המבורכת. בטרם ניפרד מחגי תשרי, אני מבקש להודות לרבים וטובים שסייעו לחגים להיות כפי שהיו. ליניב עקיבא ולחברי ועדת דת על כל עמלם, לרב ארי על ריבוי השיעורים וההובלה קדימה, לאירית ולעובדי הכלבו וחדר האוכל, ליוסי ועובדי המטבח ושוקי האוכל, למוישלה על הסיוע בבניית סוכת חדר אוכל, למרים צרפתי על קישוטה ולאודי בוברובסקי, שעמל לעמוד בלוח הזמנים של התקנת התאורה החדשה והיפה. תאורה זו תשמש אותנו כל השנה באירועים המשתמשים בפטיו. ואם שכחתי מישהו, מחילה.

ספחים מן הקיץ

ביום ראשון התקיים תרגיל צח"י גדול בהשתתפות גורמים רבים. התרגיל היה מאתגר ומלמד וכעת אנחנו בשלב הסיכומים והפקת הלקחים. כמובן שמסקנות חשובות, תעבורה לציבור כולו. אחד מהלקחים הברורים הוא הקושי הגדול בשימוש בביפרים, אשר לפי הנתונים שבידינו כעת, לא ניתן לסמוך עליהם, כגורם מקשר פעיל, בחירום. כבר למחרת פנינו לראש המועצה בנושא ואנו מחכים לתגובת האוגדה ולפתרונות חלופיים. בהכנת התרגיל ובהפעלתו "נתנו כתף" אנשים רבים. אמנה כאן את אריאל סאסי שעבד קשה מאד לקראת התרגיל ובמהלכו, מירב לוי מנהלת המשרד, יאיר שלומי שליווה את נושאי התקשוב, חברי צח"י וחברי כיתת הכוננות. לחיה קופלד, רכזת צח"י במועצה ולליאורה אלפרן, מנהלת חוסן. אציין במיוחד, את ילדי החטיבה ששיחקו תפקידים שונים במהלך התרגיל הן בסעד והן ב"מרכז המשפחות" בתקומה וקיבלו שבחים על תפקודם ותרומתם להצלחת התרגיל. אגב, "מרכז משפחות" הינו מרכז המוקם כאשר יישוב נסגר עבור החברים והמשפחות שנתרו מחוץ ליישוב. תודה לכלל הציבור על שיתוף הפעולה בדיווחים השונים. מטבע הדברים תרגיל שכזה, יכול להציף חששות וחרדות מימים עברו ואני מבקש להזכיר שישנם גורמים שונים, מבית ומחוץ שיכולים לסייע במידת הצורך. רותי שלוין כרכזת פרט, שרונה העו"סית שלנו (050:2201541) ומרכז חוסן במועצה בניהולה של ליאורה (08:9941091). אל תהססו לפנות!

גם בבית שקמה מתחדשים אחרי החגים

בשבוע הקרוב, תחל צפרי שלומי את החפיפה עם יונה, כרכזת תעסוקה בבית שקמה. אחולי הצלחה לצפרי בכניסתה לנעליה הגדולות של יונה, ולא פחות מכך הצלחה ליונה בדרכה החדשה. בכוונתנו למצוא את הזמן והמועד הנכון להודות ליונה על פועלה המבורך, לאורך שנים כה רבות.

ונשמרתם מאד לנפשותיכם

מעת לעת אני חוזר ומתריע חוזר ומזכיר את חובת כולנו לנהיגה זהירה ובטוחה במרחב הכפרי שלנו. לא ארפה מכך, כי מדובר בחיינו ובחיי ילדינו ממש. והפעם ארבע נקודות:

- א. תמרורים – בשום מקום בעולם לא נעז "לצפצף" ולהתעלם מתמרורים. חובת כולנו לציית לתמרורים שבחצר היישוב ואשר הוצבו על דעת אנשי מקצוע.
- ב. נהיגה זהירה – במהירות המותרת (30 קמ"ש) גם כאשר אתם ממהרים לעבודה.
- ג. ילדים על הברכיים וללא מושב בטיחות – זו סכנה גדולה. אנא, זה מעצבן ומעכב לקשור את הילד לנסיעה פנימית קצרה, אך זה מציל חיים.
- ד. חינוך לזהירות בדרכים – אין לי ספק שהנושא החשוב ביותר והמחייב את כולנו כהורים, הוא לעסוק

בחינוך להתנהגות נכונה בדרכים. להורה בעיר זה ברור ומובן, ואנחנו חייבים להפנים שבקיבוץ של היום, עם נפח התנועה הגדול, כבישים רחבים ומדרכות, חובה עלינו לעסוק בכך. אין קיצורי דרך וחייבים לשון: "המדרכה מיועדת להולכי רגל", "הבט ימין ושמאל בטרם תעבור" ועוד כהנה וכהנה.

חניית בנים -

כבר מספר פעמים דיווחנו כי במסגרת שיפור הנגישות לתחנות האוטובוס בכביש, בכוונת חברת "נתיבי ישראל" לסלול מדרכה משער הולכי הרגל (בשער הישן) ועד תחנת האוטובוס לכיוון צפון. בזמן הקרוב כוונה זו אמורה לעבור לשלב המעשה וכחלק מהתכנון הבנו, ששטח "חניית הבנים" מחוץ לשער בשבתות ובחגים יתפס. הנהלת הקהילה בישיבתה האחרונה, אישרה את ההצעה שגיבש אליסף כמרכז תכנון ותשתיות ובע"ה נכשיר "חניית בנים" במשולש שאחרי ביתן השומר. הדבר מחייב לבנות קטע קטן של גדר חדשה לאורך הכביש העוקף להכשיר את הקרקע ולפתוח פתח בגדר הקיימת בין שער הולכי הרגל ועץ הדקל הקיים שם. בשבוע הבא תפורסם לידיעת הציבור, מפת החניה בחדר האוכל.

שיגרה?

אמנם פתחתי בכתיבתי על שיגרת החורף הברוכה, אך למעשה אנחנו נכנסים במוסדות הקהילה והאגודה לתקופה עמוסה מאד של הכנת תקציב ותוכניות עבודה לשנה הקרבה. בחודשיים וחצי הקרובים העומס עלי ועל ישי יגבר מאד ומטבע הדברים, עניינים שאינם בוערים יאלצו להידחות לאמצע ינואר וצפוניה. מצפה להתגייסות מנהלי הפעילויות והועדות ולהבנת הציבור.

תזכורת חשובה

בעבר, קיבלנו על עצמנו כללים ברורים בכניסתנו של קבלן לעבודה בשטח הקיבוץ. אמנם כיום, המרחב לפרט בבחירת קבלן לעבודה זו או אחרת בביתו, גדול ופתוח, אך אנחנו מחוייבים כולנו לאישור ותאום בשני היבטים: אישור בטחוני לפועלים מהשטחים – חייב להינתן על ידי אריאל סאסי. לאחרונה, ללא כוונת מזיד, נכנסו פועלים מאזור חברון לבצע עבודה ללא כל בידוק. בידוק זה הוא מחוייבות של ערבות הדדית. מניעת פגיעה בתשתיות – כל חבר שמכניס קבלן חייב לתאם עם מוישלה – רכז הבניין, על מנת שייתן תדריך לאותו קבלן ויוודא שאינו פוגע בתשתיות ציבוריות.

פרומו

כפי שכבר פורסם, במוצאי שבת זו, ניפגש במועדון לחבר, לאסיפת חברים ובה בין היתר נדון בבחירתו של זבולון כלפה למזכיר סעד. אכן מדובר בהחלטה חשובה, אחרי שזכינו לכהונה ארוכה ומבורכת של בוקי לאורך 11 שנים! לא עת פרידה וסיכומים אך אין לי ספק שתפקודו הנמרץ והאחראי של בוקי מותיר אחריו אתגר לבא אחריו וכולנו נצטרך להתרגל לשינוי. אני מקווה ומצפה להשתתפות ערה באסיפה ובהצבעה בקלפי בהמשך השבוע.

שבת שלום

וחורף טוב לנו ולכל בית ישראל

זכינו להיבחר לחתני בראשית, ולהיפגש כאן היום בשבת בראשית - פרשה העוסקת בבריאה ויצירה ונותנת לנו השראה לעסוק ביצירה ולהיות שותפים לבריאה כל יום מחדש.

הנושא אליו התחברנו מטבע הדברים ועליו נרצה להרחיב הוא המים - הקב"ה הפריד מים ממים, ויצר מקוואות של מים מלוחים ומים מתוקים ובכך בעצם אפשר לנו חיים. התורה שלנו משולה למים והיא מקור חיים עבורנו...

בכל יצירה חדשה יש בחינה של מעשה בראשית. תחילתה תוהו ובוהו, וסופה אור. כל לימוד, הבנה וחינוך מקורם בשפע ללא סדר, והיכולת לשפוך אור על הדברים היא המאפשרת ליצור לימודים חדשים...

השנה חגגנו בפעם העשירית את חגי תשרי בסעד.

מהתחלה הרגשנו שסעד הפכה להיות ביתנו. התחברנו אל הטבע אל האדמה. אבל יותר מכל הרגשנו חיבור אל הקהילה - מצאנו קהילה שפתחה בפנינו את שעריה.

וכמו צמא למים חיפשנו דרכים להיות שותפים ומעורבים בחיי הקהילה להשפיע על חיינו ועל חיי הכלל וטעם המים שבסעד ערב מאוד לחכנו. היופי בכל זה הוא שאין הגדול מתבייש לבקש מים מהקטן ולהיפך. זכינו להכיר את דור הענקים שבנה את המדינה ואת הקיבוץ, וגדולתו שאין דור המייסדים מונע מהחדשים והצעירים להשפיע, קטן למד מהגדול ולהיפך.

אנחנו רוצים להודות לכל קהילת סעד היקרה ומאחלים שתהיה לנו שנה גשומה עם שפע של מים שנוכח להתמלא בעצמינו מים להרות את צימאוננו מחדש. שחלילה לא נטבע ושנדע לנצל את השפע שניתן לנו ליצירה מחודשת ולהיות שותפים בעשיית ובבריאה.

לקראת יום הזיכרון ליצחק רבין, אנו מבקשים להזמינכם לשיחה פתוחה

עם הרב ד"ר בני לאו, העומד בראש "מיזם 929 - תנ"ך ביחד",

בנושאים שמאתגרים את כולנו, ביחס לעתידה של החברה הישראלית.

חברות וחברים מיישובי וקיבוצי הסביבה מוזמנים להצטרף לשיחה כנה

תחת כיפת השמים, ברחבת בית הכנסת שבקיבוץ סעד, ב:

יום חמישי, ט' חשוון תשע"ז, 10.11.16, בשעה 20:45.

(קפה חם מובטח אך כדאי להצטייד גם בלבוש חם בשל צינת הסתיו)

?

לפני למעלה משישים שנה הגענו גרעין של צופי משואות, הצופים הדתיים, בשם "גרעין הקלויץ" לסעד. בגרעין היו שבעה עשר חברים וחברות והיינו כאן במסגרת של"ת מוקדם, (שירות ללא תשלום). ואחרי כמה חודשים גויסנו לטירונות צה"לית.

אחרי הטירונות ומעט לפני תום התקופה נשלחנו להקים היאחזות יחד עם גרעין "בני לוי" שהיו חברת נוער בשדה אליהו. ההיאחזות הייתה מול רפיח, הגענו למקום שומם, דיונות חול, שלושה דקלים שעליהם נמו בלילה אנפיות. בשעת תנומת האנפיות זרקורים תכולים מרפיח האירו את כל שטח המחנה החדש, השכנים מעבר לגבול בדקו מה אנחנו עושים מולם. שם ההיאחזות "כרם אבשלום".

כאמור עברו יותר משישים שנה והחלטנו להיפגש לפני שיהיה מאוחר מדי. הפגישה נערכה בחול המועד, תחילה בכפר מימון אצל חבר הגרעין ראובן רוזנבלט, ומשם אחרי ארוחה טובה וסיור בבוסתן שלו נסענו לראות את המקום שהקמנו ששמו הוסב מזמן ל"כרם שלום".

הגענו לבסיס הצבאי, שם הייתה ההיאחזות, ואחרי שמפקד המקום קיבל אותנו יפה והסביר לנו מה מעשיהם במקום, הלכנו לחפש את המקום שהיכרנו. מרחוק ראינו דקל, התקרבו וראינו את שאריות הדקל השני, השלישי כבר לא נמצא.

העלינו זיכרונות מהימים הרחוקים ההם ונהנינו מהמפגש המחודש, אין ספק שהייתה זאת חוויה נעימה ומרעננת. ואם ישאל השואל כמה חברים השתתפו במפגש נודה שהיינו שבעה. שניים חיים בחו"ל, שניים לא בריאים והשאר לא עמנו בין החיים כל אחד ומקרהו שלו.

עוד מילה על המקום, תקופת מה אחרי הקמתו הצטרפו גרעין "עלומים" מסעד וגרעין "סמדר" אל הגרעינים שהיו שם והמקום קיבל את חברנו חנן גולן כמדריך חברתי. אחרי מלחמת קדש העבירה ההיאחזות את מקומה לרפיח. קצת נוסטלגיה לשבת.

ביום ראשון, ה' בחשוון, 6.11 תתקיים התרמת דם במועדון לחבר.

חברים עד גיל 65 מוזמנים לבוא לתרום דם.

חשוב מאד שיגיעו תורמים רבים, בכדי שניידת ההתרמה תמשיך להגיע לסעד.

נא להביא תעודה מזהה.

מסיכום תמחירי לענף הרכב לחצי הראשון של 2016 עולה כי יש ירידה משמעותית בגביה בנושא של "חיוב שעות יקרות" דבר שכמובן משפיע על הסיכום כולו.

בדיקה מעמיקה מראה כי הדבר נובע בעיקר משינוי הרגלי ההזמנה של החברים. יותר הזמנות "מהיום להיום" ופחות הזמנות מראש.

כמו כן, עם פרוץ השינוי הנהגנו תעריף מוזל בין השעות 7:00-13:00 לחברים. זאת כדי לעודד עובדי חוץ להשתמש ברכבי סידור רכב במקום לרכוש רכבים. בפועל המציאות חזקה יותר, ומי שנזקק לנסיעות יומיומיות רכש רכב, כך שנוצר מצב שהענפים הנוסעים בשעות אלו (בעיקר ענפי קהילה) מסבסדים את שימוש החברים המועט.

לכן החלטנו החל מה- 1/11/16 לבטל את המדרג בין השעות, ולשנות את היחסים בין מחיר להזמנה מראש ומחיר לשימוש בפועל, כאשר הסכום הכולל לנסיעה שגם הזמנה מראש לא ישתנה.

החל מה- 1/11/16 יתעדכנו התעריפים בגין שעות רכב בהתאם:

בפועל/הזמנה	07:00-18:00		מחיר שעות
5.5/5.5	11	רכב רגיל	
6.5/6.5	13	רכב 7 מקומות אוטומטי	

נציין ונדגיש כי המחיר לק"מ לא ישתנה.

תזכורות:

- החל מה 1 לנובמבר חובה להדליק אורות בכל נסיעה ולעבור לנהיגת חורף.
- הבורות בדרך משדרות לסעד טרם תוקנו ובכל יום הם רק הולכים ומעמיקים – סעו לאט!

!

